

«Τρέμετε, κακοί, ἡ ὥρα τῆς ἐκδίκης· εἰς τὴν ἀνέστην».

Εἶτα φωνῇ ταπεινῇ καὶ λυπηρᾷ παρεκάλει εἰς μετάνοιαν, ἐν ὀνόματι Ἐκείνου, ὅστις ἔρχεται πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἀνθρώπου γένους.

Ἡ Χριστίνα, ἐν ἐκστάσει διατελοῦσα καὶ φερομένη ἐπὶ τῶν πτερύγων τοῦ ὑψηλοῦ ἐκείνου ὀνόματος, παρεκάλει καὶ ἐκλαίει γονυπετής· ἀνεπύλει τὴν παιδικήν τῆς ἡλικίαν καὶ ἔλεγε καθ' ἑαυτήν :

— Ἴσως ὁ ψάλλων γὰρ εἶνε ἄγγελος, οὐδέποτε ἔσχα θνητοῦ ἀνύψωσε τὴν καρδίαν μου μέχρι τοῦ Πλάστου.

Ἡ σκέψις αὕτη, ἀντὶ νὰ τὴν τέρψη ἐβύθισεν αὐτὴν εἰς φοβερὰν μελαγχολίαν. Ἡ ἄλλοτε φαιδρὰ καὶ χαρίεσσα κόρη, ἡ πάντοτε πλησίον τῆς μητρὸς τῆς βαδίζουσα, χωρὶς νὰ παρατήρῃ τοὺς διαβάτας καὶ ἀκοῦν τοὺς κολακευτικούς λόγους τῶν, ἵστατο εἰς τὰ προπύλαια τοῦ ναοῦ καὶ ἀνήσυχα ἐπὶ τῶν ἐξερχομένων ἔριπτε βλέμματα.

— Ἐλθέ, τέκνον μου, τῇ εἶπεν ἡ μήτηρ τῆς, κάμνει ψῦχος.

Ἡ Χριστίνα τὴν ἠκολούθησε στενά-ζουσα.

Τὸ πλῆθος εὐθυμον, ἐξελθὼν τῆς ἐκκλησίας, ἐπλήρου τὴν μεγάλην ὁδόν, ἡ δὲ Χριστίνα, περιφέρουσα ἐν τῷ συνωστιζομένῳ πλήθει τὰ βλέμματα τῆς, προσεπάθει νὰ διακρίνῃ τὸ ἐπανωφόριον, τὴν βοαστροχῶδη κόμην καὶ τὴν ἐρυθρὴν σκούφον τοῦ Ἰταλοῦ ἀοιδοῦ. Ἡ κυρία Καδούλη, ἐννοήσασα τὴν ταραχὴν τῆς θυγατρὸς τῆς, ἐτάχυνε τὸ βῆμα, ὥστε θέλουσα νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὴν ἐκεῖθεν. Μετὰ βίας καὶ μόλις ἀπῆλθεν εἰς τοὺς χαιρετισμούς· καὶ ἂν τις τῶν προυχόντων τὴν προσεκάλει μετὰ τῆς ὠρχίας δεκαεξαέτιδος θυγατρὸς τῆς εἰς δεῖπνον, ἀπεκρίνετο λίαν ἀφηρημένη καὶ χωρὶς νὰ στραφῇ :

— Εὐχαριστῶ, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας.

Ἡ Χριστίνα, πάντοτε προσέχουσα εἰς τὸ πλῆθος, διέκρινε νεαρὸν κύριον, περιτετυλιγμένον ἐντὸς πλουσίου ἐπανωφορίου καὶ κομψότατα ἐνδεδυμένον. Ὁ νέος οὗτος ἐφάνετο ὅτι τὰς παρηκολούθει τὸ τοιοῦτον, ὅπως ἀσύνηθες εἰς τὴν νέαν, οὐδένα, ὡς ἐκ τῆς νυκτὸς ἐκείνης, τῇ προϋξένῃσε φόβον, ἀλλ' ἀκουσίως ἡ καρδιά τῆς ἐπάλλε σφοδρῶς.

Αἱ δύο γυναῖκες — ἡ μήτηρ μετὰ τῆς θυγατρὸς — ἐφθασαν πρὸ τῆς θύρας τῶν καὶ ἐσταμάτησαν ἵνα ἀνοιξοῦν αὐτήν, ὅτε εἰς ἀπόστασιν τριῶν βημάτων ὁ νεαρὸς κύριος τὰς ἐπρόφθασε καὶ ὑποκλιθεὶς μετὰ σεβασμοῦ ἐνώπιον αὐτῶν εἶπεν :

— Εὐτυχὴ καὶ χαρμόσυνα Χριστοῦγεννα, Κυρία Καδούλη, ἐπίσης, δεσποινὶς Χριστίνα! Θέλετε καὶ πάλιν κατὰ ταύτην τὴν νύκτα νὰ δεχθῆτε εἰς τὴν οἰκίαν σας τὸν ὀρφανὸν ἀοιδόν;

— Ὁ μήτερ! ἀνέκραξεν ἡ Χριστίνα, ἐγνώριζόν καλῶς ὅτι θὰ ἐπανήρχετο.

Ἡ κυρία Καδούλη ἀπεκρίθη :

— Καλῶς ἦλθες ὡς καὶ ἄλλοτε.

Ἐν τούτοις τὸν ἐδέχθη σχεδὸν βεβια-

σμένως, δὲν εἶχε δὲ ποσῶς λησμονήσει καὶ τὴν ἄλλοτε καλωσύνην του, οὔτε τὸ πλῆρες βαλάντιόν του, ὅπερ τῇ εἶχεν ἀφήσει πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ τὸ ὅποσον συνέτεινε τὰ μέγιστα πρὸς ἐξοικονόμησιν πολλῶν ἀναγκῶν τῆς. Νὰ μὴ τὸν ἐδέχετο θὰ ἦτο ἀχαριστία, καὶ ἀφοῦ μάλιστα ἐφάνετο ἀπακτῶν σχεδὸν νὰ τῷ ἀνοίξῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας τῆς.

Εἰσῆλθον λοιπὸν καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ, ἡ δὲ Χριστίνα λαβούσα τὸν φανὸν ἀνῆλθε τὴν κλίμακα πετώσα ὡς πτηνόν, ἵνα ἀνάψῃ τὰ κηροπήγια καὶ διαχύσῃ τὴν εὐθυμίαν εἰς τὸ δεῖπνον τῶν Χριστουγέννων. Ὁ Μάζο μειδιῶν καὶ συγκεκινημένος τὴν ἠκολούθει ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἐκείνης, ἐνθα εἶχεν εἰσέλθει νύκτα τινα ἀτυχῆς περιπλανώμενος ὀρφανός, καὶ ἐνθα ἡ τύχη ἐλθοῦσα τὸν παρέλαθεν ἀπὸ τῆς χειρὸς.

Ἡ αἰθούσα δὲν ἦτο ποσῶς μεταβλημένη· ἀνεγνώρισε τὸ πεπαλαιωμένον ὀγκῶδες κιβώτιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἄλλοτε εἶχε τοποθετηθεὶ τὸ μανδολίνον καὶ τὸ ἐπανωφόριόν του.

Ἡ χήρα ἔσπευσε ν' ἀνοίξῃ τὰ ἐρμάριά της ἵνα προσθήσῃ εἰς τὸ παρτιθέμενον δεῖπνον γλυκίσματα, ἐκ διαφόρων κερπῶν κρυσταλλωμένων καὶ εὐδῶν, τὰ ὅποια ἡ θυγάτηρ τῆς προπαρεσκεύαζε κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς της διὰ τοὺς πᾶσχοντας, οὓς ἐπεσκέπτετο καὶ περιέβαλεν.

Ὁ Μάζο ἀφῆρσε τὸν μανδύαν του, καὶ ἡ κυρία Καδούλη ἐξεπλάγη ἰδοῦσα πόσον ὠραῖον ἱππότην ἀπὸ εὐλύγιστον νεανίαν τὸν κατέστησαν τὰ ὀκτὼ ταῦτα ἔτη. Ἐκεῖνος παρετήρει τὴν Χριστίαν πόσον εὐμορφὸν ὑπὸ τὴν μακρὰν κυανὴν ἐσθῆτά της, ἥτις διέγραφε τὸ χαριέν ἀνάστημά της καὶ τῇ εἶπε, ὅταν ἐκείνη ἔκλινε πρὸς αὐτὸν ἵνα τῷ πληρώσῃ τὸ κύπελλόν του :

— Δύναται τις νὰ σὲ ἐκλάβῃ δι' ἀγέλον.

Ἡ Χριστίνα ἐμειδίασε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀπήστραψαν ἐκ χαρᾶς.

Ὁ Μάζο διηγῆθη εἰς αὐτὰς τὴν περιπετειώδη ἱστορίαν του. Ὁ γέρον Κρησφίγγελ τὸν ἐνέδνε καὶ τὸν ἐδίδασκε, τὸ παιδίον δὲ ἦτο ἀφωσιωμένον εἰς αὐτὸν ὡς εἰς πατέρα. Νῦν ὅμως εἶχεν ἀποθάνει, ὁ δὲ Μάζο διέτρεχε τὸν κόσμον ἄδων, ἵνα κερδίσῃ τὸν ἄρτον τοῦ ὡς ἄλλοτε, ἀλλὰ μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι νῦν ἐταξείδευεν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα μεγάλου κυρίου, διότι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ πρίγκιπες, ὡς εἶχε προείπει ἄλλοτε ὁ διδάσκαλός του, τὸν προσεκά-λουν ἵνα ψάλλῃ εἰς τὰς αὐλὰς τῶν.

Ἦτο πλούσιος... ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε εὐτυχής, διότι ἦτο μόνος.

— Κυρία Καδούλη, λέγει ἐπὶ τέλους, σεῖς, ἥτις μοι ἐδώκατε φίλημα μητρὸς, θέλετε νὰ μὲ ὀνομάσετε υἱόν σας; Μοι ἐπιτρέπετε δὲ νὰ ἐρωτήσω τὴν δεσποινίδα Χριστίαν, ἂν ἐνθυμῆται τὴν ὑπόσχεσίν της;

— Ἐνθυμούμαι! ἐπιθύρσεν ἡ Χριστίνα, ἐνῶ μειδίαμα τῆς μητρὸς ἐνεθάρρυνε τὸν Μάζο.

— Μοὶ ὑπεσχέθητε, ἐπανέλαιεν, ὅτι θὰ μὲ ἐνθυμείσθε καὶ θὰ μὲ ἀγαπᾶτε ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ἐγὼ πάντοτε σὲ ἐνθυμούμην καὶ σὲ ἀγαπῶ, Χριστίνα, ὡραῖέ μου ἀγγελε, θέλεις νὰ γίνῃς σύζυγός μου;

— Συγκατατίθεσαι; τῇ εἶπεν ἡ μήτηρ τῆς ἐναγκαλισθεῖσα αὐτήν.

— Μῆτερ, ἐπανῆλθεν, ἀπεκρίθη ἡ Χριστίνα ἐγείρουσα πρὸς τὴν μητέρα τῆς τοὺς ἀκτινοβολοῦντας ὀφθαλμούς της.

Ὁ Μάζο ἔλαβε τὴν χεῖρά της καὶ ἔθε-σεν εἰς τὸν δάκτυλόν της ὠραῖον χρυσοῦν δακτύλιον, κεκοσμημένον διὰ πολυτίμων λίθων.

— Βασίλισσά τις μοὶ τὸν ἔδωκεν, εἶπε, καὶ τὸν ἐφύλαξα διὰ νὰ κοσμήσω σέ, γλυκεῖα καὶ συμπαθὲς μου φίλη, ἥτις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου εἶσαι ἀνωτέρα πασῶν τῶν ἐπὶ γῆς βασιλισσῶν!...

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ Νουριμβέργη εἶδεν ὠραιότερον γάμον τοῦ τῆς γλυκεῖας Χριστίνης Δάσση, μετὰ τοῦ Μάζο Ναπόνι, τοῦ ὠραίου Φλωρεντινοῦ ἀοιδοῦ.

22 Δεκεμβρίου 1887.

ΣΟΦΙΑ Σ. ΔΟΥΚΑ

ΤΕΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα

ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἑλληνικά καὶ Γαλλικά.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι: στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα δύο τεύχη τοῦ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

τοῦ Α. Lutaud

τροποποιηθέντος συμφώνως τῇ Ἑλλ. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ ὑφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς κ. Α. Δ. Καλλιθακά, πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ **λεπτῶν 80** ἕκαστον, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀποστέλλονται **ἀντὶ λ. 60**.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΣΑ

ΤΟΜΟΣ ΚΟΜΨΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΜΕ ΒΕΩΦΥΛΛΟΝ

ΓΡΑΦΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ Κ.

ΘΕΜΟΥ ANNINOY

Τιμᾶται ἐν Ἀθῆναις μιᾷς Δραχμῆς, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ 1,20.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΝ Τῷ ΓΡΑΦΕΙῳ ἡμῶν

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1888

ΣΥΛΛΟΓΗ πλουσίας στοιχείων καὶ κοσμημάτων διὰ

ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκομίσθη ἐσχάτως εἰς τὸ τυπογραφεῖον **νῆς**, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

ΩΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐξωφύλλα κλ. πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ εἰς τενεκέδες ἐκ μιᾶς ὁκάς καὶ 70 δραχμῶν πωλεῖται ἀντὶ **δρ. 4,25**, ἐν τῷ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».